

РЕШЕНИЕ

№ 5149

гр. София, 01.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Гургана Маринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4509** по описа за **2012** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 - ро от ЗАНН.

С решение от 14.03.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 9058/ 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 98 състав е потвърдено Наказателно постановление № К 7619/ 21.02.2011 г., издадено от директор Регионална дирекция за области С., Софийска, К., П. и Б. – Комисия за защита на потребителите, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 300 лв на основание чл. 230 вр. чл. 193, т. 2 вр. чл. 114, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

Постъпила е касационна жалба от името на санкционирания търговец, съдържаща оплаквания, че е неправилно поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила /касационни основания чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК и т. 2, вр. ал. 3 т. 1 НПК чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН. Подателят ѝ счита, че въззивният съд не е изпълнил задължението си да извърши цялостна проверка на наказателното постановление относно законосъобразността, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното наказание. При положение, че задължителните предписания представляват индивидуален административен акт, те трябва да отговарят на изискванията по глава пета, раздел I АПК, чл. 59, ал. 2 – задължителни реквизити. Обективирани в протокол за проверка на документи, предписанията не са

наименовани еднозначно, липсват фактически основания за издаването им, нито е указан редът за оспорването им. По този начин е нарушено правото на защита на търговеца. Неправилен бил изводът на СРС, че щом поддържа незаконосъобразност на предписанията, М. ЕАД е следвало да я релевира пред съда – процесуалният способ за отмяната им е алтернативен спрямо реда по чл. 81 АПК. Дружеството се е ползвало от нея, но горестоящият орган не е разгледал жалбата. Пороците при провеждане на производството по издаване на задължителните предписания да дали отражение върху административно – наказателното производство.

Искането до съда е за отмяна на решението и за отмяна на НП.

Ответникът не ангажира становище по делото.

Представителят на Прокуратурата дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. Ц. /актосъставител/ и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство. Въз основа на доказателствата, събрани по делото СРС е приел за установено по несъмнен начин, че от [фирма] не е изпълнено задължително предписание на контролен орган за защита на потребителите за отстраняване на несъответствия и нарушения по ЗЗП, дадени с протокол за проверка на документи № К 31974/ 07.12.2010 г.

Представляващи част от съдържанието на проткол за проверка на документи бланков № 31974 към констативен протокол № 92721/ 22.11.2010г., предписанията са обособени като текстова част, озаглавени са, конкретизирано е правното основание за даването им, а от съдържанието на протокола са видни и фактическите основания за това. Липсата на реквизит по чл. 59, ал. 2, т. 7 АПК законодателят е свързал със сакнцията удължаване на срока за оспорването им пред съд – чл. 140 от кодекса, инициативата за каквото производство е била на разположение на санкционираното дружеството. Характеристиката на протокола на индивидуален административен акт произтича от посоченото правно основание - чл. 193, т. 3 от Закона за защита на потребителите и задължителния характер на предписанието и съответстващото му фактическо основание, пораждането на самостоятелен правен ефект на протокола,

което изключва квалификацията на същия като елемент от производството по издаването или изпълнението на индивидуални административни актове по смисъла на чл. 5 и чл. 21 от Административнопроцесуалния кодекс. Неизпълнението на предписанието е въведено като юридически факт по чл. 230 ЗЗП, с който правната норма свързва реализиране на административнонаказателна отговорност. Изводът за характера на задължителните предписания по посочената точка от чл. 193 от ЗЗП на индивидуален административен акт се налага и при сравнителното тълкуване на тази разпоредба и нормата на чл. 230 във връзка с чл. 233 от ЗЗП. Това налага да бъдат разграничени фактическият състав на издаването на задължителните предписания и този на последиците от тяхното неизпълнение. Осъществяването на административнонаказателната отговорност по чл. 230 ЗЗП е свързано с неизпълнение на даденото предписание.

Съставът на нарушението включва установяване на факта на виновно неизпълнение на предписанието. В производството по установяване на този правнорелевантен факт административно-наказващият орган проверява доколко е установен фактът на неизпълнение, той не може да подлага на преценка съответствието на предписанията със закона.

По тези съображения съдът приема, че обжалваното въззивно решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, IX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.03.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 9058/2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 98 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.